

Gute halkade i plaskvåt match - förlust med 2-0.

Parodi på fotboll presenterades det stundtals i går på den såphala banan på Gutavallen. Man har ännu bakslaget mot Ulvarna i fjol i friskt minne — då var det samma väder. Nu blev det också stryk, men med hedersammare siffror, vi får hoppas att Gutegrabbarna i fortsättningen lär sig behärska sådant väglag lite bättre, så att de inte så, lätt kommer på glid.

NÅGON TUR med vädergudarna hade inte Gute i går och någon tur i matchen mot Gustafsberg hade man sannerligen inte heller. Visst var det fullt rättvist att fast limningarna gick segrande ur den halkiga studen, men hade bara Gute haft en gnutta tur vid ett par tillfällen så hade resultatet säkert sett mera, hedrande ut. Segersiffrorna blev 2-0 till de röd-vita; ett mål gjordes i vardera halvleken. Planen var kolossalt hal och något riktigt spel fick man aldrig i gång, åtminstone inte Gute som envisades med att slå för mycket lyror, medan Gustafsberg spelade mera smånätt och därigenom höll man sig lättare på benen. Ungefär 500 personer trotsade regnet för att se tillställningen.

P. O. ENSTRÖM, som ju lär varit på glid ifrån Gute, återfanns vid avspark i den svart-vita tröjan med nummer nio på ryggen. Visst gav han mera fart i Gutekvintetten, men något samspel med inrama, »Putta» — Olle Uhr, fick han aldrig igång. Nåja, det var inte enbart hans fel, då »Putta» och Olle — liksom alla de andra också förresten — hade en mycket stor felprocent i passningarna. Det var precis som en magnet drog bollen till de röd-vita, Bästa delen i kedjpn var vänstersidan, de hade åtminstone ibland försök till kombinationer. Efterhand som speltiden led slocknade dock »Putta» mer o. mer och till slut blev Lasse Gadd totalt utsvulten på sin kant. I slutet på, matchen satte man in Lasse i centrum och det blev lite mera fart, men då var det så dags ... Ole Gadd debuterade på högerhalvplatsen — han har spelat vänsterhalv förut — och han behöver inte skämmas för sin insats, även om han inte var i samma klass som Lasse Arvidsson. Runsten var som vanligt — d. v. s. han kämpade för två. I trebackslinjen håller vi. Inge Karlsson som den bästa. Han fyllde förresten 25 år och det var väl inte så roligt att fira den med en förlust. »Bambis» tycktes vara den som hade det största besväret med halkan och Karl-Uno Wallin verkade inte heller så säker som vanligt. Sven Uhr kan inte lastas för målen.

PLANENS BÄSTE SPELARE och mest tekniska var Gustafsbergs vi. Göte Hellström. Han behärskade väglaget perfekt och skapade även de flesta farligheterna framför Gute-buren.

Tillsammans med sin ytter, Erik Nordström, sågade de sig fram många gånger i fina kombinationer. Högersidan hade lite mera svårt att göra sig gällande; innern Jens Lindblom, son till kände bandyspelaren »Lotta» Lindblom, är bara 16 år hade han ettermyrnan Runsten som bevakan och fick därför inget större spelrum. Yttern, Sven Bylund, tillhör inte det ordinarie manskapet, men var alls inte dålig, även om samspelet med innern inte var så mycket att hurra för. Försvaret är ju känt för att vara starkt och de gav heller inte Gute-kedjan stort utrymme att briljera på.

Domare var K. E. Pettersson.

Första målet

kom i 18:e min. och det var vi. Göte Hellström som svarade för det. Anmärkningsvärt är att det var Gustafsbergs första egentliga anfall som det var någon riktig udd i. Dessförinnan hade Gute haft. det mesta av spelet och man noterade, att Lasse Gadd haft en bra chans redan i första minuten, att Olle Uhr svarade för en grann frispelning av P. O., men denne hade liten vinkel att skjuta från, så att Stockholmsförsvaret redde upp det, att Allan Pettersson krockade med Bengt Johannesson, så att denne fick ta igen sig en stund utanför plan — det hände naturligtvis i 13:e min.

Efter drygt en halvtimmes spel gjorde Gustafsberg sitt andra mål, men det blev underkänt för offside. Nu blev det lite diskussion kring domslutet, då det påstods att den som drabbades av offsideavblåsningen inte invercade det minsta på spelet. Det är ju svårt att avgöra, men linjemannen var bra placerad så att man får väl acceptera domslutet.

I ANDRA HALVLEK var det mera liv i Gutegrabbarna och i 18:e min. trodde man det var klart för kvittering, »Putas» fina dalboll tog alldeles i krysset. Gute fortsatte dock att pressa, men nätkänning fick man inte.

När en kvart var kvar hoppade det upp en hejaklackledare, som fick publiken med i lite hejningar och det gav ännu lite bättre fart för grabbarna i svart och vitt.

Unikt i vår idrottsborg!

Inge Karlsson blev uppiggad av hejningarna och ruschade fram på högerkanten och fick också iväg en rökare mot målet, men en back slog den till hörna. Efter all Gutepress kom det som en kalldusch i 38:e min. när Gustafs-berg fick sitt andra mål. Det var ett ströanfall som centern, Roland Söderberg, avslöt med att peta bollen förbi utrusande Uhr. Det vair dödsstöten för Gute, spelet mattades av och publiken troppade av besviken — man hade så gärna velat se de våra ta ett paren poäng på hemmaplan i höst också.

Rune.

Gotlänningen

Måndagen 18 augusti 1952

Nr 189

Årgång 69